

vallen er niet zeldzaam voor. Schildwachten zijn van hunne posten geschooten op de fortificatie. In den nacht van den 5 tot den 6 is er een bespeler, in priester gekleed, omver geschooten. Hij was drager van vreeselijke dolken en revolvers. Hij antwoordde niet op het *qui vive* van den duidwacht, die hij het Vaticaan op post stond. Maar het kostte den man duur.

Alle dagen worden ons nieuwe orders medegeleed. Wij hebben eene dubbele provisie kardoenen ontvangen. De wachten gebeuren met geladen karabijnen. Talrijke patrouillen doorkruisen de stad met meer spoed dan voortdijds. De mannen van Pisset aan de kazernen slapen met hunne kleeren, enz.

Alle dagen zijn er tijdingen van grooter belang te verwachten. Volgens de voorzeggingen en dreigementen, die Garibaldi openlijk naar Rome afstuurt, zal de oorlog, wanneer hij hier ooit begint, niet lang maar hardnekkig zijn. Bijgevolg eene algemeene slachting. Ik geloof dat er een tamelijk sterk leger heeft.

Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 255 koeijen, 149 schapen, 43 vette varkens en 1088 magere varkens.

Holloway's Zalf en Pillen hebben herhaaldelijk bewezen de beste vrienden te zijn van personen bezocht met etterhuiten, zere beenen, verzuringen, wonden, abscessen, fistels en andere pijnlijke en verwickelde ongemakken. Gedrukte en zeer eenvoudige aanwijzingen tot gebruik der Zalf en Pillen, zijn om iedereen pot en doos gewikkeld. Holloway's zuiverende Pillen, moeten gedurende de gehele behandeling ingenomen worden om het bloed in een volkomen staat van zuiverheid te houden, en te voorkomen, dat de gezondheid van het gehele lichaam, door de plaatselijke ongesteldheid, in gevaar gebracht wordt. Zeere beenen worden aldus gemakkelijk genezen zonder den lijder in bed te houden of hem de voedende diëet en de noodzakelijke onderhoud te onttrekken, die hij zoo noodzakelijk behoeft wanneer verzwakende ongemakken het gestel van oud of jong aantasten.

Oorlogsberichten.

Republikeinsche dagbladen, als de *Siècle*, blijven aandringen op het instellen van een onderzoek naar de fransche nederlagen. Maarschalk Leboeuf is ontslagen als *majoor-generaal*, hij heeft niets meer in het leger te doen, en men kan hem dus te Parijs ontbieden, om het land een inzicht te geven in de misslagen, welke hij begaan heeft, ten einde het de regering moge verhoeden nieuwe te begaan. Onze tegenstanders zijn niet slechts aan ongelukken toe te schrijven, zij treffen Frankrijk in het hart, met eene gelijke verassing als Ithub trof den dag na den zeeslag van Liza.

Toen eenige Italiae eene vloot te bezitten, door eenen admiraal aangevoerd, en 't ontdekte dat het slechts schepen, matrozen en officieren had. Zooals admiraal Persano toen in beschuldiging werd gesteld, moeten thans Leboeuf en Olivier ter verantwoording worden geroepen van hun bekeer, want onbekwaamheid in den raad moet even streng gestraft worden als onbekwaamheid op het oorlogsveld. Deze ministers zijn medeplichtigen aan een groot nationaal ongeluk en zij kunnen onmogelijk ongestraft blijven.

De *Gazette Radoise* meldt dat te Weissenburg de gekwetste zowaren verklaard hebben door geen pruisisch geneesheer te willen verzorgd worden en dat zij overleden zijn bij gebrek aan fransche geneesheeren.

De turco's zijn, volgens getuigenis van gevangenen Fransen, door de fransche soldaten veracht

afgeschoten pijlen over 't veld. Maar sneller dan de vogel, sneller dan de pijl is het kleine kozakkenpeerd, het is vogel en pijl te gelijk.

De raven komen reeds naar, maar zij zullen mij niet levend hebben, hijst Benjowsky, midden in de dolle jacht de pistool uit den borstel trekkend.

Om Godswil, schreeuwt Wyndblad, laat ons geen oogenklik verliezen. Schiet niet!

Niet op degenen die achter ons zijn, maar op mij zelven, zoodra de hand van eenen kozak ons grijpen wil! Hoort ge niet hoe bunne paerden snuivend naderen, en het mijne wil nauwelijks meer voort.

Ook het mijne niet. Maar zij moeten, zij... Een schot klinkt achter hen, een tweede, een derde en een vierde. Toen klinkt het luid triumpfgeschreeuw der vervolgers, want zij zien wel, dat bunne schoten het doel getroffen hebben. De beide ruiters in schitterende uniformen waggelen in den zadel, en een korte sekonde houden zij hunne paerden stil.

Ge zijt gewond, Moritz? vroeg Wyndblad. — Ja, ik ben het. Mijn arm kan de teugels niet meer houden; maar ook gij zijt gewond! — Het schot ging door mijnen schouder. Ik geloof dat de knokkel verbrijdelt is. Om 't eyen! Wij moeten voorwaarts!

Zij zullen ons niet levend hebben. Zoo lang mijne hand de pistool kan houden, ben ik... Wederom kaulden er schoten, snel achteren met een vreeselijk geknetter. Een kret klinkt van Benjowsky's lippen, en boog steigerd Wyndblad's peerd.

— Ik ben getroffen, ik kan niet meer, kermt Benjowsky, en zijn hoofd zinkt op den hals van 't peerd.

en men keurt het af, dat Napoleon ze mede laat trekken. Een Fransche serjant vertelde onlangs dat hij met zijne bajonnet een turcoes gedood had, die een gewonde het hoofd afsneed.

De fransche mitrailleurs hadden een weinig verloren van het vertrouwen, dat men er eerst in gesteld had. In het gevecht van Longueville hebben zij veel teruggewonnen. Men zegt dat zij te de ransgen des vijands verschrikkelijke verwoesingen hebben aangericht.

Parijs, 17 augustus. (Officieel) Men bericht uit Metz, 17 augustus: Gisteren heeft bij Gravelotte een gewichtig gevecht plaats gehad. Wij zijn overwinnaars, maar onze verliezen zijn groot.

Gravelotte is een dorp van de Mezel, gehouwd op eenen heuvel van 307 meters boven de oppervlakte der zee, te midden der bosschen en dat de vallei van de Mance beheerscht. Langs Gravelotte loopt een romoensche wg, welke naar Reims geleidt. Thans is het daar dat de wg zich in twee splitst; die van den noordkant leidt van Metz naar Elain en die van den zuidkant van Metz naar Manheulles en Verdun.

Parijs, 18 augustus. Verdun, woensdag.

Volgens een telegram van Briey duurt de veldslag nog immer voort. Aan den kant van Mars-Latour schijnt de slag gunstig voor ons.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Van den anderen kant kondigt men aan, dat een korps van ongeveer 1200 man, artillerie en kavalerie op de plateau kampeeren, tusschen Briey en St-Jean.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

Men brengt te Briey talrijke fransche en pruisische gekwetsten.

De generals Grueter en von Rauch zijn gekwetst.

De koning heeft de troepen op het slagveld begroet, hetwelk viktorieus behouden werd.

Parijs, 18 aug. (Officieel) General Trochu is gouverneur genoemd van de krijgsmacht der hoofdstad.

Dépêche van maarschalk Bazaine. (16 aug.): Dezen morgen heeft het armeekorps van prins Frederik-Karel, op eene zeer heilige wijze den rechtervleugel van onze positie aangevalven.

De divisie-kavalerie van Forton en het 2e korps onder Frossard hield ferm stand.

De rechter- en linkerkorpsen van Bezouville zijn beurtelings aan het gevecht komen deel nemen, hetwelk duurde tot het vallen van den nacht.

De vijand ontwikkelde eene aanzienlijke macht ponde herhalde keeren aan te vallen, doch werd krachtigdadig terug geslagen.

Tegen het einde des dags trachtte een nieuw legerkorps onze linkerzij te overrompelen.

Overal zijn onze positie behouden en de vijand heeft aanzienlijke verliezen onderstaan. Onze verliezen zijn groot.

General Bataille is gewond.

In het hevige uit het gevecht chargeerde een regiment bulanen den generaal staf van den maarschalk.

Twintig man van den staf werden buiten gevecht gesteld. De kapitein-kommandant werd gedood.

Ten 8 ure's avonds was de vijand op gansch de linie teruggeslagen.

Men schat dat er 120,000 man in het gerecht waren.

Onder de dooden van het pruisisch leger tellen prins Albertus, broeder van den koning van Pruisen.

Prins Albertus was geboren in 1809: den 14 september 1830 was hij getrouwd met de prinses Marianna, dochter van Willem I, koning van Holland, doch sedert 1849 leefde hij in echtscheiding. In den tegenwoordigen oorlog bekleedde hij het ambt van generaal der ruitery.

Men verzekert dat prins Karel ook zwaar gewond is.

En dagblad van Parijs zegt, dat in 't gevecht van Woerth een officier der kurassiers het hoofd afgeschooten zijnde, het lichaam niet onmiddellijk ter aarde viel, maar dat men het op eenen afstand van ontfrent 150 meters te paard zag blijven, alsof het nog altijd den vijand wilde bestrijden.

Na den veldslag van Froschwiller, toen MacMahon zijnen bloedigen biosch maakte, noemde hij een voor een de numbers op der regimenten welke den veldslag bijwoonden.

Toen de beurt van het 79^e regiment kwam, antwoordde niemand.

« Hoe zo! zegde de maarschalk, er blijft geen enkel officier over? »

« — Geen enkel. »

« — Geen enkel soldaat? »

« — Geen enkel. »

« — Men heeft geen enkel kepi gevonden om te weten waar deze dapperen roemrijk zijn gevallen. »

De maarschalk zag gansch verwonderd omhoog en gissende dat het weer eene slimmigheid van minister Leboeuf was, zond hij aan het ministerie een telegram om te weten waar men het 79^e regiment gelaten had.

Ziehier het antwoord: « Het 79^e is nog te Bastia, waar het sedert drije weken schepen wacht om naar Frankrijk overgebracht te worden. »

De maarschalk ademde vrijer.

De *Kölnische Zeitung* schat, tot voor de

ze zorgvuldig te verbinden en ze in het leven te behouden, opdat hij de beide opper-officieren der poolse opstandelingen als zegetekenen naar Petersburg aan zijne keizerin kon zenden.

De ongelukkigen waren dus slechts uit de handen der kozakken verlost, om de gevangenen de zegetekenen van generaal Apraxin te worden. Benjowsky wist niets hiervan, vermoelde niets van hetgeen om hem heen gebeurde. De wondkoorts met hare gelukkige plantasien, met baren waanzin en verdooving maakte hem ongevogd voor alles wat om en met hem gebeurde. Hij voelde het niet, als men zijne wonden verbond, hij wist niet dat hij uitgestropt op een kibitke (1) lag, die in gestreken galop dag en nacht met hen voortjog.

Maar eindelijk ontwaakte hij op eenen dag uit zijn koortslijden, sloeg de oogen op en zag met verwondering, dat hij zich in een donkere, erge, oninzidelijke ruimte bevond, waardoor eene kleine opening in den muur, slechts spaarszaam het licht binnendroeg.

« Waar ben ik? riep Benjowsky met flauwe stem. Niemand gaf hem antwoord, alles bleef eenzaam verlaten en stil om hem heen. Na begreep de ongelukkige met die snelheid der gedachte en die scherpe zinnigheid, welke den zieken in overspanning gewoonlijk eigen is, eensklaps zijn geheel lot en hij zelf gaf zich antwoord op zijne vraag. — Ik ben gevangen, ik ben in eenen kerker, zeide hij tot zich. Ik heb de wondkoorts gehad en derhalve er niets van bemerkte dat men mij hierheen gevoerd heeft. (Wordt vervolgd.)

gevechten van Longueville. Verdun en Metz, het verlies der Pruisen op 90,000.

Uit Parijs 16 augustus, schrijft men aan de *Independence Belge*:

« Men verzekert dat de keizerin, hetgeen zij beter zult weten dan wij, aan het Belgisch gouvernement de toelating heeft laten vragen door uwen geant allier, of zij, wanneer zulks noodig zou wezen, door België zou mogen komen om zich naar Engeland te begeven. Men geloof dat 't antwoord bevestigend is geweest. »

Volgens de *Patrie* zouden de Trappisten der Dombas, toen zij den 6de neerlag der Fransen vernamen, hun klooster verlaten hebben en naar de grenzen gegaan zijn, ter hulp van het bedreigde vaderland.

De daalmoereniers van het leger hebben getoond dat zij op de hoogte van hunne vrome zending zijn. Men verzekert ook, zegt de *Patrie*, dat een van hen in de uitoefening van zijn ambt gekwetst en een ander op het slagveld gedood werd.

Uit St-Avold meldt men aan de *Kölnische Zeitung*. Wonderlijke geruchten, waar de menschen zich mede ophouden! Ik wil aannemen dat het hunne wenschen en hunne hoop is, welke deze geruchten uitdrukken. Napoleon, zoo zegt men, heeft aan onzen koning vredesvoorstellen gedaan, en koningin Victoria heeft daarvoor hare goede diensten aangeboden. Wellicht berust dit op het reeds vroeger bekend gemaakt inzicht van Engeland, om na den eersten slag tusschen te komen; wellicht ook heeft koning Wilhelm's vredesliedje dergelijke voorstellen aanhoord, maar nooit kan ik gelooven dat men den vos zal laten terugkruipen in zijn hol, des te mio daar men zich in Parijs zelf reeds voorbereidt om hem den terugtocht te versperren.

De grootste outsteltenis heerscht overal onder de duitseh fransche bevolking, waar onze troepen doortrekken. Ook hier, even als in den boheemschen oorlog, zijn er dwaze lieden genoeg die voor de komst der Pruisen hunne huizen gesloten en de vlucht genomen hebben.

Toen onze voorposten hier introkken, werd er natuurlijk kort proces gemaakt. Gesloten huizen werden ingeslagen, en eenige elegante salons zien er thans ellendig uit. De klachten der bevolking zijn ongegrond. De soldaat moet ofwel verpleegd worden, ofwel de burger betaalt dagelijks 2 fr. per man. Dat hem de goede verlust onzer mannen hier en daar wat vrees aanjagt, is geen wonder. Men zie maar onze krachtige kerels, hoe zij trots de vermoenissen van den marsch met zang en klank door de steden trekken, « de wacht aan den Rijn » af ook wel « Napoleon den schutgeselle » zingen! Daar is kern, oorspronkelijke kracht, tegen de opachtige gestalten der Fransen, die voor de onzen de beenen in de handen genomen hebben en dezer dagen tot eenen beslissende slag zullen gedwongen worden.

Of Bazaine, die na den ongelukkigen mexicaanschen oorlog door de officieren van het fransch leger uitgesloten, en als een der ellendigste ingepant van de hoogere bedieningen uitgesloten werd, of d-ze man, juist deze, nog in staat zal zijn Frankrijk te redden, dat is nauwelijks te verwachten, en wordt ook niet verwacht. Gisteren trok koning Wilhelm met zijn hoofdwaert hier binnen, en nam zijnen intrek in het Hotel van Metz. De bevolking verbaasde over de hooge majestatische gestalte van den zeerijken opperhelder; dwong zij in 1867 de Parijzenaars bewondering af, zoo verschoot voor de bevolking van deze streken, de koning van Pruisen, omgeven door de indrukwekkende gestalten van zijne adjudanten en generals, als de krijgsgod zelf. Het zicht onzer hersen heeft de arme lieden hier snel geleerd.

Deze waardige zou van een uitstekend vorst is een der verlichtste monarchen van het Heelal! Hij is tot den troon van Rusland geroepen geworden op het ogenblik dat dit Keizerrijk met de Westelijke mogendheden in oorlog was. Van den eersten ogenblik af, hield hij zich onzijdig met het welzijn van zijne onderdanen; daarna herstelde hij zijne buitenslandsche aangelegenheden op eenen vreedzaam voet. Zijne daarop volgende bezigheid was, de binnenlandsche aangelegenheden van zijne Staten te regelen. De grootste weldaad, welke hij aan zijne onderdanen heeft geschonken is de *Emancipatie der lijfeigenen*; eene hervorming door welke miljoenen menschen tot het menschelijk leven zijn verheven en duizende wezens zijn geworden. De lijfeigen bezat niets, dat hem aan het leven kon hechten, niets dat hem zou moeten overleven! De vrije mensch heeft voor zich alles, wanneer zijn eetzucht hem aanspoort te streven: zijn vooruitstrevende wandel is niet meer belemmerd door de vooroordelen der verschillende *Casten*, noch door de wet vastgestelde beperkingen. Eene andere van de daden van den Czaar, die te weeg zal brengen, dat men zich zijner met dankbaarheid zal herinneren, als den weldoener van zijn land (voorzeker Professor Holloway), is de *Ukase*, welke hij heeft afgekondigd van die van zijn vader Nicolaas I te herinneren en te bekrachtigen, namelijk die, waarbij de verkoop van de Pillen en de Zalf van Holloway niet alleen veroorloofd, maar zelfs sterk wordt aangemoedigd door geheel het Russische Keizerrijk. Deze hulde bevezent aan een man zoo als Holloway dat naar alles streeft wat groot en edel is, moet voor hem zeer strekend zijn. Nogtans gelooven wij, dat zulks niet is tot stand gekomen dan door zeer groote giften van goud aan zekere ambtenaren; want het zou allerbest mogelijk zijn te beweren, dat de Pillen van Holloway of zijne Zalf bij den Keizer van nabij of van verre bij hem bekend zouden zijn; maar het valt niet te twifelen, dat een zeer gunstig rapport nopens de heilzame eigenschappen en hoedanigheden van die geneesmiddelen, ten gevolge van zeer dringende redenen, aan hoog geplaatste ambtenaren is toegezonden of aangeboden. Doch, om het even op welke wijze het is gebeurd, Holloway heeft daar even als overal elders zijn doel bereikt. Hij heeft de scheidmuur van Rusland omver doen werpen en thans zien wij, dat zijne geneesmiddelen in de meeste steden van dat uitgebreid Rijk verkocht worden. Wij zullen ons niet aanmerken te ergeren, welke de verdienste van zijn naam zijn, maar dat de eegenaar van een der ondernemen menschen over eeuw is, kan niet in twijfel getrokken worden, en wat hij eens verkregen heeft, laat hij niet los en zich niet ontguppen. Holloway heeft thans zijne Zalf in verscheidene hospitalen ingevoerd, omdat men heeft bevestigd, dat zij voor de genezing van oude open en andere wonden en ettergevelen, alle andere geneesmiddelen overtrof. Bovendien lijkst die Russische soldaat veel aan huidziekten en hij verkijst dat geneesmiddel boven elk ander.

De vraag is deze: heeft Holloway de geneesheeren door geschenken of anderszins op zijne zijde weten te krijgen? dat er 't een of 't ander onverklaarbaar achter schuilt, zulks lijkst geen twijfel. Holloway was in 1855 te Sint-Petersburg en hij werd door Keizer Nicolaas aangenomen om de Groote Parade bij te wonen, die, op ontsproksten tien mijlen afstand van de Hoofdstad plaats had. — *Jermont Eagle.*

dat het noodzakelijk zoo gebeuren moest, en toen zij in de parisische bladen, namelijk in den *Temps*, over enige dagen nog lazen dat de duitsehers doodzouwe lieden waren, maar ootmoedig den nek zouwen haken voor de arme victorieuse zoo begrijpen zij thans de gansche *blague* van hen, die ze in de ellende van den oorlog gestort hebben.

Op het slagveld gebeuren dagelijks wonderbare voorbeelden van christelijke zelfopoffering. Eene jonge zuster van liefde vergeelde de fransche troepen die na den slag van Woerth achteruit trokken. Eensklaps blijft zij staan. Een fransch soldaat was gevallen; zij had een geschreeuw gehoord. Zij loopt naar den gekwetsten, zij verzorgt en troost hem.

Op hetzelfde ogenblik komt er van den kant der Pruisen een kanonkogel die de moedige zuster van liefde de twee beenen afschiet. Zij valt stervende naast den gekwetsten soldaat.

Haar naam? Niemand kent hem. Zij heeft er geen meer. Zij is enkel eene zuster van liefde. Deze heldhaftige vrouwen zijn dikwijls kinderen van het volk, arme dochters die andere armen gaan troosten en bijstaan. Maar dikwijls ook zijn het edele dochters van hoogen rang die aan de eer en den glans der wereld verzaken om het nederig kleed der liefde-zuster aan te trekken.

En deze moedige vrouwen worden dagelijks door den verlichten wereld gelasterd!

Wat zegt ge van den kolonel der kurassiers die te Woerth tegen de pruisische batterijen chargeerde aan 't hoofd van zijn regiment?

Het overschot van het leger trok af: het was verloren als men het vuur der kanonnen, die mitrailles braakten op de fransche soldaten, niet een oogenklik kon doen zwijgen. Maarschalk Mac-Mahon toonde met den vinger die batterijen aan den kolonel der kurassiers.

— Gij moet ze innemen!

— Dat is de dood voor ons allen, maarschalk, gij weet het.

— Ik weet het, kolonel, omhels mij en vaarwel. En de kolonel zich tot zijne soldaten wendende, riep:

— En avant!

En het regiment volgde hem, zonder zelf het hoofd om te keeren.

Het was van hen dat Mac-Mahon te Nancy regde, toen men hem naar de kurassiers vroeg. — Kurassiers? er zijn geene kurassiers meer.

Laatste tijdingen.

Volgens tijdingen die dezen morgen aangekomen zijn, zou het pruisische leger eene overwinning behaald hebben. De Koning van Pruisen meldt aan de Koningin, dat 18 augustus, dat het fransche leger in Metz terug geslagen is en dat alle gemeenschap tusschen het fransche leger en Parijs afgesneden is.

Indien deze tijding waarbaarheid wordt, zou het fransch leger zich in eenen neteligen toestand bevinden.

ALEXANDER II.

Deze waardige zou van een uitstekend vorst is een der verlichtste monarchen van het Heelal! Hij is tot den troon van Rusland geroepen geworden op het ogenblik dat dit Keizerrijk met de Westelijke mogendheden in oorlog was. Van den eersten ogenblik af, hield hij zich onzijdig met het welzijn van zijne onderdanen; daarna herstelde hij zijne buitenslandsche aangelegenheden op eenen vreedzaam voet. Zijne daarop volgende bezigheid was, de binnenlandsche aangelegenheden van zijne Staten te regelen. De grootste weldaad, welke hij aan zijne onderdanen heeft geschonken is de *Emancipatie der lijfeigenen*; eene hervorming door welke miljoenen menschen tot het menschelijk leven zijn verheven en duizende wezens zijn geworden. De lijfeigen bezat niets, dat hem aan het leven kon hechten, niets dat hem zou moeten overleven! De vrije mensch heeft voor zich alles, wanneer zijn eetzucht hem aanspoort te streven: zijn vooruitstrevende wandel is niet meer belemmerd door de vooroordelen der verschillende *Casten*, noch door de wet vastgestelde beperkingen. Eene andere van de daden van den Czaar, die te weeg zal brengen, dat men zich zijner met dankbaarheid zal herinneren, als den weldoener van zijn land (voorzeker Professor Holloway), is de *Ukase*, welke hij heeft afgekondigd van die van zijn vader Nicolaas I te herinneren en te bekrachtigen, namelijk die, waarbij de verkoop van de Pillen en de Zalf van Holloway niet alleen veroorloofd, maar zelfs sterk wordt aangemoedigd door geheel het Russische Keizerrijk. Deze hulde bevezent aan een man zoo als Holloway dat naar alles streeft wat groot en edel is, moet voor hem zeer strekend zijn. Nogtans gelooven wij, dat zulks niet is tot stand gekomen dan door zeer groote giften van goud aan zekere ambtenaren; want het zou allerbest mogelijk zijn te beweren, dat de Pillen van Holloway of zijne Zalf bij den Keizer van nabij of van verre bij hem bekend zouden zijn; maar het valt niet te twifelen, dat een zeer gunstig rapport nopens de heilzame eigenschappen en hoedanigheden van die geneesmiddelen, ten gevolge van zeer dringende redenen, aan hoog geplaatste ambtenaren is toegezonden of aangeboden. Doch, om het even op welke wijze het is gebeurd, Holloway heeft daar even als overal elders zijn doel bereikt. Hij heeft de scheidmuur van Rusland omver doen werpen en thans zien wij, dat zijne geneesmiddelen in de meeste steden van dat uitgebreid Rijk verkocht worden. Wij zullen ons niet aanmerken te ergeren, welke de verdienste van zijn naam zijn, maar dat de eegenaar van een der ondernemen menschen over eeuw is, kan niet in twijfel getrokken worden, en wat hij eens verkregen heeft, laat hij niet los en zich niet ontguppen. Holloway heeft thans zijne Zalf in verscheidene hospitalen ingevoerd, omdat men heeft bevestigd, dat zij voor de genezing van oude open en andere wonden en ettergevelen, alle andere geneesmiddelen overtrof. Bovendien lijkst die Russische soldaat veel aan huidziekten en hij verkijst dat geneesmiddel boven elk ander.

De vraag is deze: heeft Holloway de geneesheeren door geschenken of anderszins op zijne zijde weten te krijgen? dat er 't een of 't ander onverklaarbaar achter schuilt, zulks lijkst geen twijfel. Holloway was in 1855 te Sint-Petersburg en hij werd door Keizer Nicolaas aangenomen om de Groote Parade bij te wonen, die, op ontsproksten tien mijlen afstand van de Hoofdstad plaats had. — *Jermont Eagle.*

dat het noodzakelijk zoo gebeuren moest, en toen zij in de parisische bladen, namelijk in den *Temps*, over enige dagen nog lazen dat de duitsehers doodzouwe lieden waren, maar ootmoedig den nek zouwen haken voor de arme victorieuse zoo begrijpen zij thans de gansche *blague* van hen, die ze in de ellende van den oorlog gestort hebben.

Op het slagveld gebeuren dagelijks wonderbare voorbeelden van christelijke zelfopoffering. Eene jonge zuster van liefde vergeelde de fransche troepen die na den slag van Woerth achteruit trokken. Eensklaps blijft zij staan. Een fransch soldaat was gevallen; zij had een geschreeuw gehoord. Zij loopt naar den gekwetsten, zij verzorgt en troost hem.

Op hetzelfde ogenblik komt er van den kant der Pruisen een kanonkogel die de moedige zuster van liefde de twee beenen afschiet. Zij valt stervende naast den gekwetsten soldaat.

Haar naam? Niemand kent hem. Zij heeft er geen meer. Zij is enkel eene zuster van liefde. Deze heldhaftige vrouwen zijn dikwijls kinderen van het volk, arme dochters die andere armen gaan troosten en bijstaan. Maar dikwijls ook zijn het edele dochters van hoogen rang die aan de eer en den glans der wereld verzaken om het nederig kleed der liefde-zuster aan te trekken.

Uitrekkel van 70,000 genezingen: — Genezing van den Pauz, a Rome den 21 juli 1866. — De gezondheid van den H. Vader is uitmuntend vooral sedert dat hij, zich onthoudende van alle ander hulpmiddel, zijne eemalen doet met de Revalenta Arabica du Barry die zijne wonderbare uitwerking op hem gemaakt heeft. Zijne Heiligheid kan niet genoeg de voordelen prijzen welke dit uitmuntend middel verschaff, waaraan hij bij ieder oetmaal een schotelje neemt. — *GAZETTE DE MIDI.*

N° 30,416: M. de graaf Stuart van Decies pastoor van Engeland, van eene maagziekte met alle zenuwastoringen en trekkingen, met alle krampen en walgingen. N° 62,448: Mevrouw de Markgravin de Braban, van eene leverziekte met slapeloosheid, moederkwaal, uitwering en overdragelijken harteklop, die, gedurende zeven jaren, aan de behandeling der beste geneesheeren weestanden hadden. — N° 49,842: Mev. Marie Joly, van 50 jaren katopijning, moedelijke spiersterking, zenuwastoringen, borstgicht, hoest, winden, maagtrekkingen en walgingen. — N° 46,270: M. Roberts, van eene langtering met hoest, braken, verstoppen en vijf-en-twintigjarige doofheid. — N° 55,860: Mev. Gallard, van eene langtering, na ongesneden verklaard te zijn, en veroordeeld om maar enige maanden meer te leven. Zij heeft 70,000 genezingen bevestigd, daar waar elk middel mislukte was.

In doozen van 1/4 kil., fr. 2,25; 1/2 kil., fr. 4; 1 kil., fr. 7; 2 kil., fr. 12; 4 kil., franco, fr. 60.

De Ghoelode Revalenta du Barry, in poeder. Smakelijke spijs voor ontbijt en avondmaal, uitnemend voedzaam, de zenuwen en het vleesch verkrachtende en versterkende, zonder koolijfijn, verhilting, noch de andere ongemakken der doorgang in gebruyken zijnde chocoladen op te leveren. In doozen en in tabletten van 12 tassen, fr. 2,25; 24 tassen, fr. 4; 48 tassen, fr. 7; 288 tassen, fr. 25; 576 tassen, fr. 60; hetzij 10 centiemen per tas. Verkrijgbaar te Tongeren, bij MM. VANCKEN-KRANS, SWINKELS en DEFASTE, apothekers. — Dilsen, Op 't YBNDE, molder. — Maresgh, SCHOLLEERS, negl. — HOGAERTS, boekdrukker. — Montsaenen, HOCKEZELE, apotheker. — Vlytingen, VAN DEN DICK-THOMAS, negl.

Wat zegt ge van den kolonel der kurassiers die te Woerth tegen de pruisische batterijen chargeerde aan 't hoofd van zijn regiment?

Het overschot van het leger trok af: het was verloren als men het vuur der kanonnen, die mitrailles braakten op de fransche soldaten, niet een oogenklik kon doen zwijgen. Maarschalk Mac-Mahon toonde met den vinger die batterijen aan den kolonel der kurassiers.

— Gij moet ze innemen!

— Dat is de dood voor ons allen, maarschalk, gij weet het.

— Ik weet het, kolonel, omhels mij en vaarwel. En de kolonel zich tot zijne soldaten wendende, riep:

— En avant!

En het regiment volgde hem, zonder zelf het hoofd om te keeren.

Het was van hen dat Mac-Mahon te Nancy regde, toen men hem naar de kurassiers vroeg. — Kurassiers? er zijn geene kurassiers meer.

LAATSTE TIJDINGEN.

Volgens tijdingen die dezen morgen aangekomen zijn, zou het pruisische leger eene overwinning behaald hebben. De Koning van Pruisen meldt aan de Koningin, dat 18 augustus, dat